

[Ernst Christiansen.]

linier på tværs af grænserne, ville det være en udvikling, som ville fremme internationalt samarbejde og åbne blikket for, at der kan være noget berettiget i synspunkterne i andre lande og ikke blot i ens eget. Derfor tror jeg, man med stor forventning kan imødesee netop den rådgivende forsamlings arbejde. Det er måske en puppe, af hvilken der kan udvikle sig noget mere.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på enkeltheder under henvisning til den højtærede udenrigsministers detaljerede gennemgang af forslaget, men da der fra forskellig side er udtrykt ønske om at få lejlighed til at stille visse spørgsmål til den højtærede udenrigsminister, skal jeg ved forhandlingernes slutning foreslå forslaget henvist til behandling i et udvalg.

På mit partis vegne skal jeg anbefale forslaget om ratifikation af statut for Det europæiske Råd til hurtig gennemførelse. Dette forslag står i pagt med de idealer, der altid har besjælet arbejderbevægelsen. Det tilstræber et samarbejde mellem folkene, som jeg tror, næsten hele det danske folk ønsker — et samarbejde, uden hvilket Europa vil gå en trist fremtid i møde. Det vil ikke blive et samarbejde uden vanskeligheder, uden modgang, uden mange kvaler, men modgangen og vanskelighederne er til for at overvindes, og jeg tror, at den danske befolkning ønsker, at dens repræsentanter vil gøre, hvad de kan, for at overvinde alle vanskeligheder, der måtte komme. Jeg synes det må stå således for os, at det er en ære for Danmark at være med blandt de første i dette arbejde, som nu indledes med etableringen af Det europæiske Råd, et arbejde, som vi håber skal kunne gøre det ulykkelige, splittede, ja sønderrevne, blodplettede Europa til en harmonisk, fredeligt arbejdende, lykkelig enhed.

Hauch: Idet jeg henviser til den højtærede udenrigsministers udførlige forelæggelsestale i går, der begyndte i den mørke middelalder og endte i den helt moderne tid, hvor den højtærede udenrigsminister selv havde deltaget i forhandlinger om tidens spørgsmål i London — idet jeg henviser hertil, skal jeg straks sige på min gruppes vegne, at vi med glæde medvirker til ratifikationen af denne konvention, der går ud på at oprette Det europæiske Råd.

Når de store krigsmæssige og økonomiske forstyrrelser i tidernes løb har hærget i Vesteuropa, er umiddelbart efter tanken om en samlet enhed af Europas stater opstået

med henblik på at forhindre en lignende ødelæggelse som den, man lige har oplevet.

Jeg har haft lejlighed til som repræsentant for mit erhverv at deltage i et af de, om jeg så tør sige, forberedende møder angående denne sag i Haag, og selvom det under dette møde viste sig, at der var mange meninger — der var nemlig mange mennesker tilstede —, og selvom det i og for sig ikke så ud til, at der kunne komme noget praktisk resultat ud af de i virkeligheden ret oprivende diskussioner, som her fandt sted, kunne man ikke andet end rejse fra mødet i Haag med bevidstheden om, at der hos *alle* de tilstedeværende var en ærlig vilje til at forsøge at finde frem til en forståelse, som kunne hindre sådanne strategiske og økonomiske forstyrrelser, som Europa har lidt så meget under gennem flere hundrede år. Derfor må jeg sige, at jeg for mit vedkommende rejste fra dette møde i Haag i håb om, at der skulle kunne komme et praktisk samarbejde ud af de tanker, som fandt udtryk under forhandlingerne.

Jeg havde ganske vist ikke ventet — det må jeg dog sige —, at det ville ske så hurtigt, som tilfældet er, og deri ser jeg en tilkendegivelse af, at de tanker, der fandt så stærke udtryk på mødet i Haag, har haft en stærk baggrund hos de folkeslag, der var repræsenteret ved disse forhandlinger — ellers kunne man ikke i løbet af så kort tid være nået så vidt.

Jeg kan meget godt se de uhyre vanskeligheder, der vil opstå i forbindelse med et praktisk resultat af det arbejde, der her tilrettelægges, og jeg kan også se, at man i virkeligheden kun har et meget svagt grundlag i konventionen for at nå til praktiske resultater, men bag det hele ligger efter min opfattelse en ærlig vilje til at finde frem til en form, som er anvendelig, og som kan tjene til at styrke freden, at styrke samarbejdet, at styrke det kommercielle samvirke mellem de europæiske nationer og naturligvis også styrke det rent kulturelle og sociale arbejde indenfor dette område.

Jeg vil håbe, det må vise sig, at den begyndelse, der nu skal gøres i sommer, må være indledningen til en epoke i Vesteuropas historie, der rummer mulighed for at undgå de ulykker i fremtiden, som Europa har lidt så stærkt under i de sidste hundreder af år.

Jeg kan som sagt på min gruppes vegne anbefale en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende forslag og skal naturligvis gerne deltage i en udvalgsbehandling om selve sagens realitet, selvom jeg jo må indrømme, at noget særligt stort praktisk re-